



Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK  
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

**Titel:** Hvor går grænsen for EU? : Debatoplæg fra Venstre i EU's tænkepause

**Ophav:**

**Ressourcetype:**

**Ressourcetype:**

**Oprindelsesdato:** [2006]

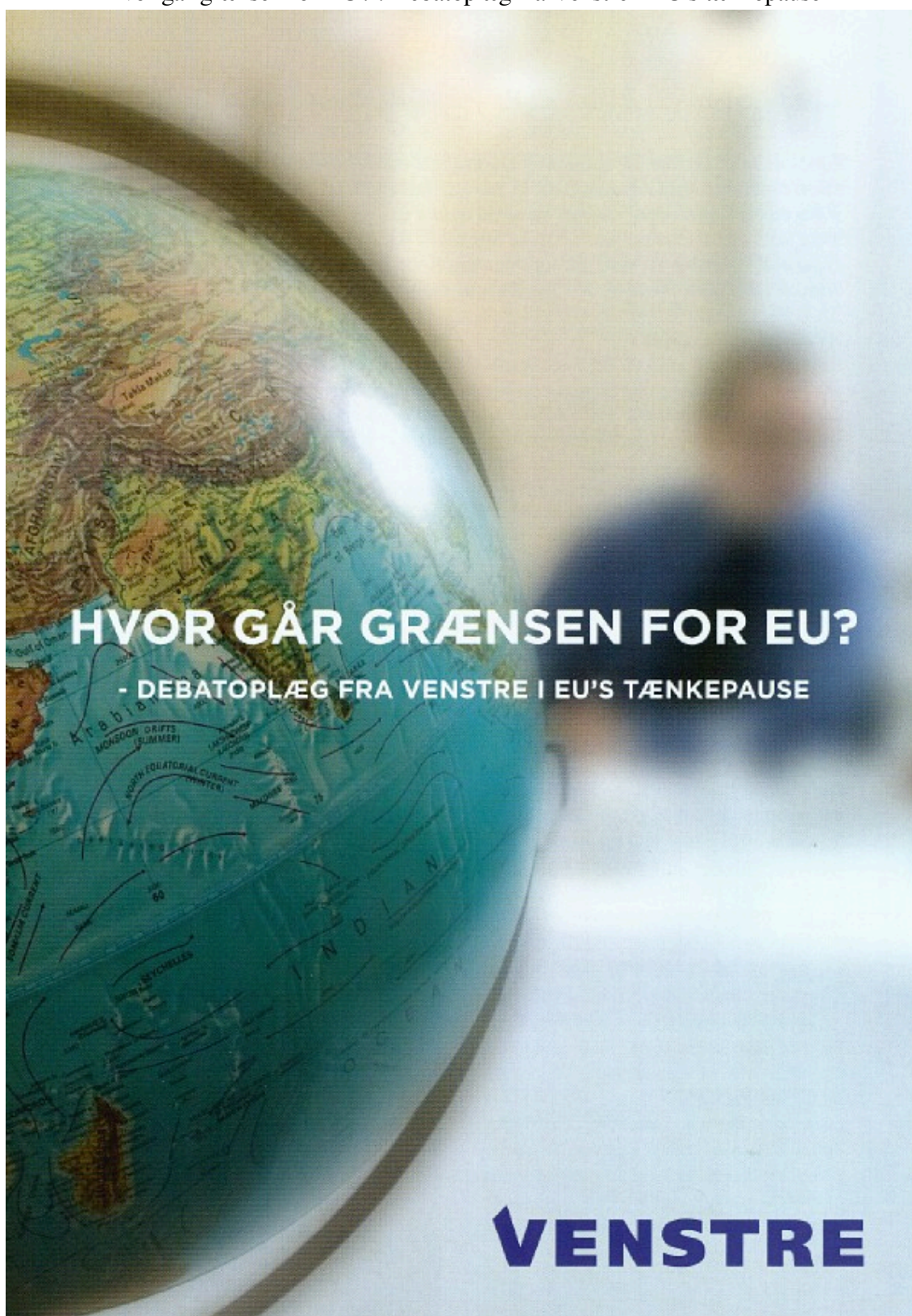
**Emne:**Partiprogram, partiprogrammer, program

**Opstilling:** DA-småtryk. Politik 4

**Relateret:**

**Relateret:**

**Copyright:** Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret





# HVOR GÅR GRÆNSEN FOR EU?

**EUROPAS STATSLEDERE HAR UDRÅBT TÆNKEPAUSE. OG DET GÆLDER OGSÅ DIG. HELST MED START FRA I DAG. IKKE EN PAUSE FRA AT TÆNKE, MEN EN PAUSE TIL AT TÆNKE. TÆNKE OVER HVAD EUROPA SKAL LAVE FREMOVER. BRUG GERNE PJECEEN HER SOM AFSÆT, ELLER MÅSKE BARE SOM INPUT, HVIS DU ALLEREDE SÅ SMÅT HAR GJORT DIG NOGLE OVERVEJELSER. FOR EKSEMPEL OM HVAD EU SKAL BESKÆFTIGE SIG MED? OG HVORDAN SKAL DET FREMTIDIGE EUROPA I DET HELE TAGET SE UD - HVOR STORE SKAL VI VÆRE?**

## **HVAD SKAL EU LAVE?**

Har vi overhovedet brug for EU - kan vi ikke undvære det besværlige samarbejde, tænker nogle? Spørgsmålet opstår, fordi vi løbende konfronteres med små konkrete, kritisable EU-sager i medierne, medens vi måske nok er begyndt at tage nogle af fordelene ved EU-samarbejdet som en selvfølge.

I dag betragter vi heldigvis **freden mellem landene i Europa** som en selvfølge. Det er det også i dag, men det var det altså ikke tidligere. Den tidligere slovenske udenrigsminister Dr. Dimitrij Rupel blev efter sigende spurgt under et forhandlingsammenbrud, da man var ved at lægge sidste hånd på EU's nye traktat: "Var det ikke forfærdeligt med de stemmevægte? Hvad vil der dog ikke ske?" Udenrigsministeren kiggede bare journalisten ind i øjnene og sagde: "Ved du hvad, jeg kommer fra en region, hvor man er vant til at sprætte maverne op på hinanden. Nu sidder vi her og diskuterer stemmevægte - det er næsten en lykkelig situation!"

**Den frie handel på tværs af grænserne** betragter vi ligeledes som en selvfølge i dag. Der har da også altid været handlet over grænserne, men aldrig så frit og så meget som i dag. Vi er nået dertil, hvor det, at der sættes kvoter op for tekstiler, der kan sælges fra Kina til EU, bliver udråbt som en katastrofe. Det er også rigtigt, det er en tåbelig situation. Frihandel skal ikke blokere, og handelskvoter bør høre fortiden til. Heldigvis er toldkvoter, handelshindringer og anden protektionisme også netop

det, som EU-samarbejdet i vid udstrækning har afskaffet mellem landene i Europa. Teks-til-sagen er helt forkert, men det er et sundhedstegn, at vi alle bliver oprørte over det. Det viser, at vi europæere ikke længere er vant til den slags barrierer. Nøjagtigt som vi også ville blive oprørte, hvis danske virksomheder blev groft chikaneret i Frankrig eller Spanien. Den slags går ikke længere i EU.

**Det indre marked skal styrkes.** Det indre marked skaber flere varer, billigere varer og muligheder for virksomheder, der kan sælge varer på et hjemmemarked med over 450 mio. forbrugere. Det kaster vækst og jobs af sig. Derfor skal vi løbende sørge for, at EU's indre





marked styrkes. På serviceområdet, der udgør 70-80 pct. af økonomien, er der i dag et stort behov for at sikre det indre marked og den frie bevægelighed. Servicedirektivet kan gøre det lettere for serviceydelse at følge varernes frie adgang rundt i Europa, men det nuværende forslag skal gås efter i sømmene. Det er ikke perfekt, som det er udformet i dag, men vi skal i en eller anden form have gang i det indre marked for serviceydelser. Analyserne viser, at der kan være ca. 600.000 nye europæiske jobs i det. Lad os da endelig tage dem med.

**Hvad skal vi så ikke bruge tiden på i EU?** Vi skal ikke bruge tiden på, at lave for mange regler og for detaljeret lovgivning. Især på f.eks. arbejdsmarkedsområdet. Det er der en tendens til, at socialdemokraterne i Europa ønsker. Det vil kun skabe sure miner i medlemslandene, hvor de snærende regler vil mærkes ude på arbejdspladserne. Nogle gange er gode intentioner kun til skade. I stedet hilser vi Kommissionens initiativ med at rydde op i EU's lovjungel meget velkommen. EU-kommissionen

har allerede udpeget en stribe forslag, som de ønsker at skrotte. Det er vigtigt, at gå EU's regelværk efter i sømmene, så reglerne bliver enklere og lettere at efterleve.

**Miljø er et andet område, hvor vi bør samarbejde.** Forurening kender som bekendt ingen grænser. Det må løsningerne heller ikke gøre. EU har helt entydigt løftet miljøbeskyttelsen i Danmark trods mange påstande om det modsatte. Og det er godt.

Det seneste skud på miljøstammen er den nye kemikalielovgivning, REACH. Med REACH skal kemikalierne gennemgås og registreres. Det skal sikres, at kemikalierne er ufarlige for forbrugerne. I tilfælde, hvor et relativt farligt stof er nødvendigt at benytte, skal industrien hele tiden gøre sit ypperste for at erstatte det med ufarlige erstatningsstoffer. EU-kravene skal skærpes i takt med, at erstatningsstoffer for farlige kemikalier bliver opfundet. REACH er på vej igennem EU-systemet i øjeblikket og vil, når det bliver vedtaget, give os bedre hånd i hanke med tusindvis af farlige kemikalier.



#### **DET ER EN SKRØNE, AT EU TRUER MILJØET I DANMARK**

Miljøministeriet har opgjort virkningen af EU på miljøområdet fra 1994 til 2004. Resultatet er en entydig miljøforbedring i Danmark. EU har i perioden vedtaget 159 retsakter. 68 af dem har påvirket det danske miljø positivt. En enkelt retsakt har umiddelbart påvirket det danske miljø negativt, men Danmark anvendte her miljøgarantien. De sidste 90 retsakter har ikke påvirket miljøet i Danmark, bl.a. fordi nogle af reglerne allerede eksisterede her i landet (for flere andre EU-lande har de dog betydet et løft i miljøvenlig retning).



## VI HAR FORTSAT BRUG FOR EU!

Vi betragter en masse små og store fordele som selvfølgeligheder i dag - og det er da fint nok. Men de fordele har en oprindelse, og EU er ofte en del af den. Derfor må det være et rungende JA til spørgsmålet, om vi har brug for "det der EU". Sagen er, at Europa samlet set aldrig har haft det bedre end i dag. EU er ikke hele forklaringen på det, men det udgør en del af forklaringen.

Så langt så godt, men hvor skal EU-samarbejdet så hen nu? Vi er 25 medlemslande og mere end 450 mio. indbyggere. Det er et stort samarbejde, og det rummer store muligheder. I Venstre ser vi gerne, at de muligheder udnyttes mere inden for de områder, hvor der er klare fordele i at samarbejde.

Nye politiske samarbejdsområder presser sig på. Udviklingen i verden omkring os sætter nye opgaver højt på dagsordenen.

### TERROR SKAL BEKÆMPES I INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Terror kan ramme alle i alle lande, når man mindst venter det. Det står klart nu efter angreb på vestlige mål så forskellige steder som New York, Kenya, Madrid, Istanbul, Egypten og London. Alle sammen inden for få år, og hertil kommer lange lister over angreb, der er blevet forpurret af dygtige sikkerhedstjenester. Lad os få mere af det sidste. Lad os styrke sikkerhedstjenester og politimyndigheder ved at skabe bedre rammer for deres samarbejde over grænserne. Terror er et internationalt fænomen. Der planlægges og trænes ofte flere tusinde kilometer fra, hvor det endelige angreb finder sted. Og de, der indgår i terroraktioner, er fra mange forskellige lande, og flittigt rejsende mellem endnu flere lande. Terror kan kun bekæmpes internationalt.

Vi har allerede sat meget i gang på EU-plan efter 11. september 2001, og vi forstærkede indsatsen efter Madrid-bomberne i marts 2004, og nu igen efter London i juli 2005. EU-landene mangler dog at gennemføre en hel del af de aftalte tiltag. Det bør fremover have konsekvenser, hvis lande ikke lever op til fælles aftaler. Vi skal overveje nye sanktionsmekanismer på den konto. Og vi skal sætte nye fælles tiltag i gang i kampen mod terror. Vi skal samtænke de forskellige politikområder, der har betydning for antiterror indsatsen. Alt fra retspolitik, over ulandsbi-standspolitikken (hvor EU-landene tilsammen er verdens største donor) til handelspolitik og forskningspolitik har relevans for kampen mod terror.

Det samme har naturligvis **den fælles udenrigspolitik**. Også derfor skal denne styrkes, men kampen mod terror er ikke den eneste grund. En stærkere fælles udenrigspolitik vil styrke Europa i verden.

Vi kan groft sagt ikke fortsat regne med, at USA kommer os til undsætning, når der er problemer i Europa. Afslutningen på 90'ernes etniske forbrydelser på Balkan var et pinligt eksempel på manglende europæisk handlekraft. På Balkan så vi europæere mere eller mindre passivt til, mens tusinder endte i KZ-løjre og massegrave. I uger, måneder og år blev mennesker i tusindvis udsat for massive overgreb ganske tæt på nogle af de populære danske ferie-rejssmål i f.eks. Italien og Ex-Jugoslavien. FN's tropper stod på jorden og så på, medens det foregik. Samtidig pakkede de forfulgte deres ejendele og flygtede til sikrere lande i al hast.

Tragedien fik først ende, da USA endelig satte foden i døren. Den situation er fuldstændig uacceptabel i fremtiden. Europa skal selv kunne rydde op i egen baghave.

Europa har heldigvis lært meget af tragedien på Balkan. Der er i dag bred enighed om, at vi rent moralsk aldrig mere kan lade stå til i den grad. Vi skal bruge flere ressourcer på at stabilisere Europa og nærområderne, og vi må gribe ind, så snart vi ser, at tragedier begynder at tegne sig. Reelt kan vi heller ikke forlade os på USA's gode vilje for altid. Vi må selv tage ansvar.

Danmark kan ikke gøre det alene. Det kan de andre europæiske lande faktisk heller ikke. Men sammen kan vi gøre det. Konkret skal vi styrke os udenrigspolitisk ved at få en fælles EU-udenrigsminister, der kan bidrage til at skabe mere sammenhæng i EU's udenrigspolitik og give EU en klarere stemme internationalt. EU-udenrigsministeren skal supplere vores egen udenrigsminister. Denne stærke fælles tovholder mangler vi i dag.

På forsvarsområdet er EU-landene til gengæld i fuld gang med at lave et fælles europæisk forsvarsagentur. Det får til opgave at koordinere medlemsstaternes anskaffelse og udvikling af militært udstyr. Og der opbygges fælles europæiske kamp-grupper (bl.a. en nordisk, men uden dansk deltagelse) der med kort varsel kan udsendes til verdens brændpunkter, hvis f.eks. FN efterspørger det.

#### **MERE SIKKERHED FOR DE SAMME PENGE**

EU brugte i 2003 tilsammen 180 mia. euro på forsvaret mod USA's 330 mia. euro, men havde ifølge Italiens forsvarsminister Antonio Martino, kun 10% af USA's militære kapacitet. Ved at samarbejde tættere, er det håbet, at Europa kan få et stærkere og mere tidsvarende forsvar. Ideen er således ikke, at de europæiske lande nødvendigvis skal bruge flere penge på forsvaret, men snarere, at vi skal have mere sikkerhed for de samme penge.

Danmark deltager ikke på forsvarsområdet i EU på grund af vores forbehold. I stigende grad giver det også problemer i NATO, fordi vi skubbes til side, når vi ikke kan være med i EU-delen af det tætte samarbejde. Derfor bør tænkepausen også bruges på at overveje, hvordan Danmark skal placere sig i det nye Europa. Vil vi fortsat hellere se på end at deltage, når det kommer til det fælles forsvarssamarbejde?

#### **OG HVOR SKAL EU'S FYSISKE GRÆNSE SÅ GÅ?**

Godt spørgsmål. Der er ikke en entydig grænse eller definition, man kan henvise til her. Da Marokko søgte om EU-medlemskab i 1987, blev det afvist, fordi landet ikke er en del af Europa. Til gengæld er Cypem i dag medlem af EU, selvom det f.eks. fysisk er placeret syd for Tyrkiet - og altså ikke vest for!

Situationen omkring Tyrkiet er meget om-diskuteret. Alle europæiske politikere har nu hørt folks bekymring om Tyrkiet. Og det er noteret. Vi har da heller ikke lovet Tyrkiet medlemskab, før alle betingelser er opfyldt, og EU er i stand til at kapere det store land. Kan Tyrkiet over de næste 10-15 år vise, at samfundet kan ændres, kan landet muligvis komme med i vores samarbejde. Men Tyrkiet er ikke lovet adgang endnu. Omvendt er vi fair. Vi giver dem en chance - og samtidigt fastholder vi landet på en sund reformkurs de næste mange år. Den aftale, der er indgået nu, er derfor klokkeklart til alles fordel.

Men hvad så med Ukraine og Moldova og Balkan og....? Ja, hvad synes du? Hvor går EU's grænser...?

*Redigeret af  
Charlotte Antonsen, EU-ordfører (MF)*



### 7 MEDLEMMER I FOLKETINGETS EUROPAUDVALG



Charlotte Antonsen,  
EU-ordfører  
Charlotte.Antonsen@ft.dk



Ellen Trane Nørby  
Ellen.Trane.Norby@ft.dk



Jens Kirk  
Jens.Kirk@ft.dk



Birgitte Josefsen  
Birgitte.Josefsen@ft.dk



Erling Bonnesen  
Erling.Bonnesen@ft.dk



Kristian Pihl Lorentzen  
Kristian.Lorentzen@ft.dk



Jacob Jensen  
Jacob.Jensen@ft.dk

### 3 MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET



Karin Riis-Jørgensen,  
Gruppeformand i EP  
kriis@europarl.eu.int



Niels Busk  
nbusk@europarl.eu.int



Anne E. Jensen  
ajensen@europarl.eu.int

Få mere at vide om EU i "Tænkepausen".  
Du kan kontakte Venstres politikere på ovenstående mailadresser eller  
Vestres EU-sekretariat på Christiansborg, tlf. 33 37 45 74, vmarl@ft.dk

Eller kontakt Venstres Landsorganisation, Søllerødvej 30, 2840 Holte,  
tlf. 45 80 22 33, nk@venstre.dk.

**VENSTRE**  
www.venstre.dk



For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst [www.kb.dk](http://www.kb.dk)

For information on copyright and user rights, please consult [www.kb.dk](http://www.kb.dk)